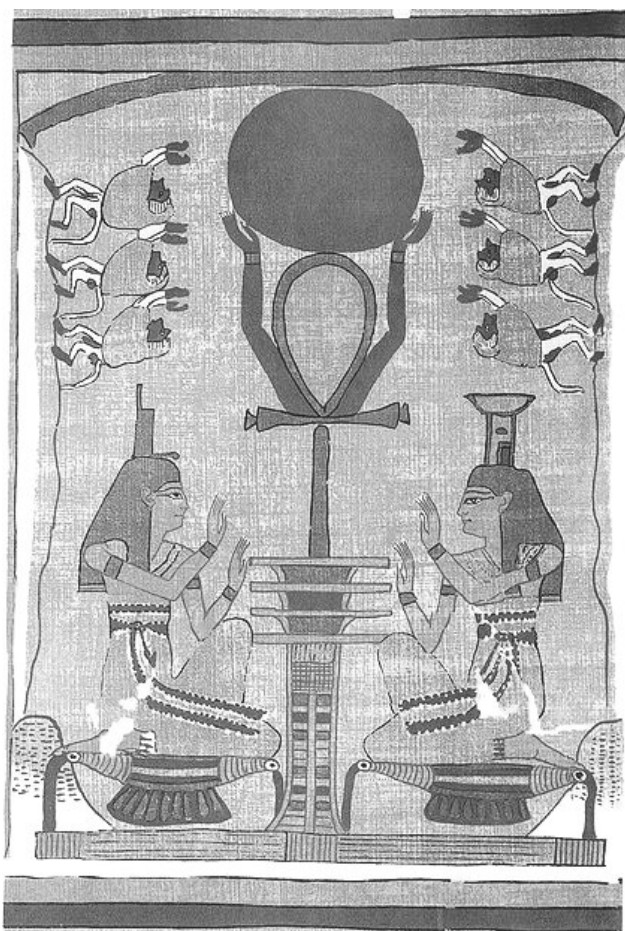

Borbola János

Az ősi hitvilág ábrázolása*

Meggyőződésünk, hogy a tekercs második képét az ősi írnok hitük, vallásuk alapelemeinek ábrázolására, látványos bemutatására készítette.*

Eredetileg nem is tartozik szorosan sem az első, sem a második lap szövegeinek részleteihez, úgy tűnik, hogy a két lap közé illesztése szándékos emlékeztető volt, összefoglaló magyarázattal szolgált a korabeli hitvilág könnyebb követéséhez.

A tekercs második képe

Mit látunk ezen a képen?

A hieroglifák magyarázatát már az első lap tárgyalásakor bemutattuk (54-55. oldal). Fennmaradt mégis a kérdés: mi a mélyebb értelme a láttaknak, nyújt-e nekünk, késői utódoknak is, értékelhető segítséget kutatóutunkhoz?

Gyakorlatilag csak sejtéseinknek adunk hangot,

amikor felsoroljuk a mai értelmünkkel is követhető lehetséges gondolatokat.

a.) A kép, mint mozdulat, a szentmise egyik legfontosabb elemét, az *úrfelmutatást* ábrázolja.

A pap, aki a Teremtő akaratát a karjaival magasba emelt koronggal mutatja be, a Nap, a korong, az ostya felemelését, felajánlását, átváltoztatását végzi. A képen látható két térdelő női alak a ministránsokat jelképezi, a hat „orros” majom pedig a hívők seregére utalhatna. Természetesen mindezt az ősi köntösbe bújtatva kell elfogadnunk. Hibája a többi között, az ún. *djed* oszlop és a két zsámoly értelmezésének hiánya.

b.) A Napkorong formájában *Oziriszt* → *J-Sz-U-t* látjuk. Őt AN karjai, azaz *akarata* emeli föl. Az *izek*, az ún. *gyedek*, a *nagy-négy* jelképe. Az ítélethozatalt Ozirisz két nőtestvére segíti, támogatja. Az ítélet az égiek felé a *hat-orr* → a *Hátor* (2x3) majom viszi az égbe, illetve a napsugár alakjában a térdelő nőalakok küldik a föld felé. A sejtés hátránya a felemelt karok, és továbbra is a *gyed* oszlop szerepének hiányos magyarázata.

c.) Többekben felmerült a *gyed* oszlop értelmezését kutatva a *kondenzátor*, esetleg egy pneumatikus *hangszer*, sőt, valamilyen *emelő szerkezet* vélt felismerése is. A két nőalak, Isis és Nephthys, az ún. zsámolyokon mozogva szolgáltatták a szükséges emelő erőt. Feltételezett hatására az *anch* kereszt felemelkedik. Ezt a sejtést sem lehet az anakroniztikára hivatkozva teljesen elvetni, már csak azért sem, mert a gondolatok mögé az ún. frigyláda, illetve az ősi fanfárok történeteit sorakoztathatjuk fel.

d.) Ez a kép az ősi Nílus-parti papi rend jelképe, címere lehetett. Összekötetést ábrázol az égi hatalmak és a földi alattvalók között. Pontos magyarázattal itt sem rendelkezünk, viszont a hiányzó láncszemeket keresve a *Melkizedek* papi rendje sejlik fel előttünk.

„Melchisedek egy Bibliai személy a pátriarka Ábrahám idején élt. Ő Salem királya volt és a Mindenható Isten papjának nevezték. Neve: „az igazságos király”. Általánosan elfogadott, hogy a [hiero]Salem szóval Jeruzsálemet jelölték. A helyi

* A HOLTAK KÖNYVE I. köt (részlet a könyvből)

legenda szerint Melchisedek Jeruzsálem alapítója volt és a város királyai az ő utódainak számítottak.”¹

Ábram és Melkizedek találkozása, c. 1465

A fenti gondolatok alátámasztására Dieric Bouts flamand festő képe mellett, az Ószövetségből vett és Szent Pál zsidókhöz írt leveleiből idézünk részleteket. Érdeemes a párbeszéd lefolyására figyelni: „Ter 14,15

Majd elosztotta embereit, éjszaka rájuk rontott, megverte, és egészen Hóbaig kergette őket, amely Damaskusztól balra fekszik.

Ter 14,16

¹ Dirk Bouts flamand festő (Haarlem, ca. 1410 - Leuven, 6 mei 1475) közismert munkája alapján. Wikipedia. „Melchisedek is een persoon uit de Bijbel die leefde ten tijde van aartsvader Abraham. Hij wordt koning van Salem en priester van de Allerhoogste God genoemd. Zijn naam betekent: ‚de koning is rechtvaardig‘. Algemeen wordt aangenomen dat met ‚Salem‘ het oude Jeruzalem wordt bedoeld. Volgens de plaatselijke legende was Melchisedek de stichter van Jeruzalem en werden de koningen van de stad als zijn nakomelingen beschouwd.[1]Om ervoor te zorgen dat hij binnen de perken des geloofs bleef, werd hij bijgestaan door twee theologen van de Leuvense universiteit. (Die werden hoogstwaarschijnlijk afgebeeld, link-sachter op het bovenste linker zijpaneel, De ontmoeting van Abraham en Melchisedek, gebaseerd op Genesis, 14, 18-20.)

Visszahozta az egész vagyont és Lótot, a testvérét vagyonával együtt, valamint az asszonyokat és a népet.

Ter 14,17

Amikor aztán Kedorlaomer és a vele lévő királyok leverése után visszafelé tartott, kiment eléje Szodoma királya a Sáve völgybe, azaz a Királyvölgybe.

Ter 14,18

Melkizedek, Szálem királya pedig kenyeret és bort hozott eléje, mert a fölséges Isten papja volt.

Ter 14,19

Megáldotta őt, és így szólt:

»Aldja meg Ábrámot a fölséges Isten, aki az eget és földet teremtette,

Ter 14,20

és áldott legyen a fölséges Isten, aki kezébe adta ellenségeidet!«

A párbeszéd itt folytatódik:

Ter 14,21

Szodoma királya pedig azt mondta Ábrámnak: »Az embereket add ide nekem, a többit tartsd meg magadnak!«

Ter 14,22

Ő azonban azt felelte neki: »Kezemet az Úrhoz, a felséges Istenhez emelem, aki az ég és a föld Alkotója,

Ter 14,23

hogy még egy szál fonalat vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, hogy azt ne mondjad: „én tettem gazdaggá Ábrámot”

* * *

Zsid 7,1

Mert ez a Melkizedek, Szálem királya, a fölséges Isten papja, aki Ábrahámnak eléje ment, amikor az a királyok legyőzése után visszatért, megáldotta őt.

Zsid 7,2

Ábrahám tizedet adott neki mindenből. A neve először is azt jelenti, hogy az igazságosság királya, azután pedig Szálem királya [Ter 14,17-20;], azaz a békesség királya;

Zsid 7,3

apa nélkül, anya nélkül, nemzetségtábla nélkül jelent meg; mivel sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, hasonlónak lett Isten Fiához, és pap marad mindörökké [Zsolt 110,4;].

Zsid 7,13

Akiről ugyanis mindezt mondták, más törzsből való, amelyből senki sem szolgált az oltárnál.

Zsid 7,14

Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából származott, s erre a törzsre vonatkozóan papokról semmit sem mondott Mózes.

Jézust is felavatták Melkizedek papjává:

Zsolt 110,4

Megesküdött az Úr és nem bánja meg: »Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje szerint.«

Zsolt 110,5

Jobbod felől az Úr áll, királyokat tipor össze haragjának napján.»

— Az Ószövetség Ter 14,15-től Ter 14,23-ig Szodoma királya és Ábram közötti párbeszéd tanúi lehetünk.

Érdekességként nyugtázzuk, hogy a párbeszéd közepébe illesztették Melkizedek epizódját. Kiegészítés? Utólagos betoldás?

— Jegyezzük meg: Ábrahám tizedet adott Melkizedeknek mindenből, aki az igazságosság és béke királya volt. Ez volt akkortájt a legmagasabb papi rend.

A *Melkizedek kérdéskörét* természetesen mi sem tudjuk megnyugtatóan megoldani. Mégis a tekeresen jelzett képet vizsgálva a következő feltételezésekre jutottunk.

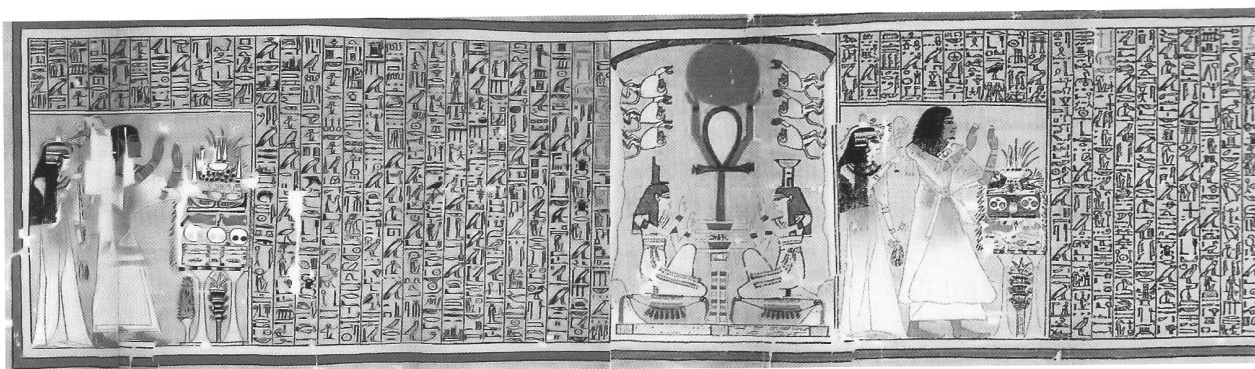
— Minden alak a kezeit felemeli. Az *anch*, a Teremtő karjai között ott fénylik a Napkorong. A Nap Oziris → J-Sz-U, az ítélő Úr jelképe. A két nővére és a kíséret *hat-oor* minden tagja ugyancsak felemelt karokkal látható.

— A Melkizedek elnevezés egyik elfogadható változataként eMeLeK-ÍZeDet, azaz a *gyed* oszlop ízeit, de elgondolkodtató az eMeL-Ke-ZeiD szótagolás is. Gyakorlatilag ezt látjuk a képen. An, a Teremtő, *ankh* karjaival emeli fel az ítélő Urat, a Napkorongot, Ozírist, a két nőalak, valamint a kíséret orros-babonjai is emelik a karjaikat. A mindent kétségbe vonó korunk ezt a mozdulatot a dicsőítés kizárólagos értelmével azonosítja. Nem tudnak magyarul!

A mozdulatot megnevezve az *emel* ige értelme tornyosul elénk! Megítélésünk szerint ez a Melkizedek rendjének az alapfogalma. Képesek voltak *emelni*...

Ha az eredeti képet jobban megnézzük, akkor csodálkozva kell megállapítanunk, hogy az egész rendszer a levegőben lebeg. Alatta és az oldalain is fehér (ezen a képen világosabb) teret látunk. Az ősi papi rend neve megőrizte számunkra a ma már követhetetlen hatalmukat. Nyelvünk csodálatos emlékezőképessége és az ősi négyezer éves tekeresen szereplő rajz a Melkizedek főpapi rendjét vélhetően az egyiptomi papi rendhez vezeti vissza.

Ez a feltevés további alátámasztásra vár...

Részlet a tekercsről, az első és második lap